

September 2019

College 405

Met de ochtendshow uit de speakers
Strik ik de veters van mijn sneakers
Om mijn huis te verlaten
En de markt weer over te gaan

Ick stryck den plooiën
Om myn mantel te laeten glooien
Waernaë ick het huys achterlaet
Daer ick my over den gracht begaet

Kabbelend mijn gedachten
Als het water in de grachten
Opgeschrikt door het getoeter
Wanneer lijn 5 mijn weg verstoort

Flox, treck ick, die denck, heen
Passerend aen den water op den been
Het water, dat daer tegen 't walletje slaet
Als den klock den Martinus myn gedachten ontwaeckt

Ik wentel en Kijk in 't Jat
Groet een scooterrijdende passant
Met wie ik samen gisternacht
In het ochtendlicht ben gestrand

Ick wentel en siet den Kastelein
By wien ick besloote te syn
Die my den nacht bestal
Waer hoogmoet komt, daer naekt den val

Naar links en ik vervolg mijn pad
Ick steeck den straet rechts in
Ik sta ervoor en bevat
Den schoonheyt alwaer ick ben

De door de zon bekroonde toren
Kaetsend op den trap daer ick sta
Laat me mijn dag bekoren
Waernaë ick den Akademie binnengaa

Oktober 2019

Dierendag

Ik heb geen huisdieren
En dat geldt volledig andersom
Geen stieren, gieren of kriebelige mieren
Nemen bij mij de proef op de som

Geen hamster laat zich door mij verzorgen
Een paard moppert met onrustig gebries
Zelfs een mijt houdt zich voor mij verborgen
'Blijf maar uit onze buurt', luidt hun devies

De vogelkooi gaat onbewust stinken
Als ik aai word ik gebeten door 't konijn
Een goudvis wil hier nog verdrinken
Nee, al dat gedierte moet hier maar niet zijn

Niettemin ligt er regelmatig een beest
Woest te blazen of zachtjes te spinnen
Languit liggend en onbevreesd
Statig op de bank of onder mijn linnen

Gesloten ramen en dichte deuren
Weten zijn komst nooit te stuiten
Als hij ervoor kiest mijn dag te betreuren
Krijg ik hem voor geen goud naar buiten

Toch bepaal ik zelf wanneer hij komt
Ik heb het volledig in de hand
Als mij de avond overkomt
Gewetenloos in bed beland

Dan word ik wakker, kijkt hij me aan
Dwingt om hem te omarmen
Dwingt mij om zijn komst te doorstaan
En om m'n heil te erbarmen

De kleur van zijn vacht ken ik eigenlijk niet
Al zou zwart hem het best passen
Soms is hij echter grijzig wit
Als mijn gemoed mij weet te verrassen

Ben ik in het nauw, maakt hij rare sprongen
De nacht laat me hem in de zak vinden
Maar liever kijk ik hem rustig uit de boom
Dan dat ik hem op het spek sta te binden

Dit mormel van goud water
Groeit inmiddels uit zijn verblijf
Ik hoefde geen dieren, dus ook geen kater
Ik denk dat ik vanavond maar nuchter blijf

November 2019

MercWaardig

‘Ja ja, 3 voor de prijs van 2!’
‘6 mango’s 5 gulden, mevrouwtje!’
‘10 euro graag voor deze LP’
‘Krijgt u van mij nog een gratis kabeljauwtje’

Ogen geopend, oren gespitst
Caduceus als zwaard, doel onbetwist

‘Dönertje maar als ontbijt?’
‘Hé pik, is die kroeg nog open?’
‘Hè kut, over 3 uur op de faculteit’
‘Kan bijna niet meer lopen’

Onschuldige leuzen, beschonken zinnen
Vertrouwd gejouw, vertrouwd gesjouw,
Onderhandelingen die beginnen
Immer vernomen op het marktgebouw

Ogen geopend, oren gespitst
Caduceus als zwaard, doel onbetwist

Hij heeft de wereld aan zijn voeten
Op de beurs van koren en graan
Licht nonchalant in contrapost:
Onze heraut van komen en gaan

Geflankeerd door Landbouw en Zee
Omarmt hij de kramer met zijn waren
Neemt onschuldige dronkaards met zich mee
Beschermer van de stad tegen zijn gevaren

Ogen geopend, oren gespitst
Caduceus als zwaard, doel onbetwist

Somtijds als de nacht haast is voldaan
En zeldzame stilte de markt zachtjes bemint
Beklimmen de Buren ongezien zijn timpaan
Neemt hij rust voor zijn taak weer begint

Ceres pakt van haar eg een stapel kaarten
En met Neptunus spelen ze een grootse partij
Echter voor ze het weten wordt het snel later
Komen de markthouders alweer voorbij

Dan spoedt hij zich terug van schrik
Zorgt dat hij weer in het midden belandt
Maar al is hij zo snel als het water van kwik
Vergeet de kaarten in zijn linkerhand

Ogen geopend, oren gespits
Kaarten tussen zijn vingers, in de tijd vergist

Nu staat hij met uitgestoken hand
Op de beurs van koren en graan
Licht nonchalant in contrapost:
Onze heraut van komen en gaan

December 2019

(On)gevestigde orde

We weten dat het er is
Kennen niet meer tijden van vrede
Ieder kijkt ons soort minachtend aan
Niemand ziet meer hoe pijn wordt gedaan

We horen de verscheurende kreten
Luisteren niet om het pantser te harden
Veinzen lef en ze denken te weten
Durven niet meer dan flarden

We schrijven ingezonden brieven
Lezen niet de onmacht die we slaken
We schreeuwen naar de naïeven
Vrezen niet diegenen te raken

We vinden hoop bij de onzen
Verbinden in de gemeenschappelijke fronsen
Verslinden wat we nog niet kennen
Ondervinden hoe de strijd gaat wennen

We moeten naar hun kant
Beboeten onze eigen identiteit
Begroeten aldoor zonder verstand
Stampvoeten om de absurditeit

We keren onze rug ernaartoe
Bezweren onze stem te laten gelden
Verweren het gedwongen gedoe
Blokkeren de gedwongen velden
Scanderen de grenzen van de normen
Beweren de waarden te hervormen
Creperen in de oneerlijke strijd
Traceren de enige waarheid
Flankeren de meningen die ze uitslaan
Onteren diegenen die dat hebben gedaan
Reageren door er altijd te blijven staan

Kalmeren moeten zij met hun gegrien
Kalmeren moeten wij allen maar misschien

Kalmeren

We leren ze
Waarderen ze

Vereren ze
Begeren ze
Proberen ze

Accepteren ze

Januari 2020

Roaring 2020's

Daar zijn we dan!

Jaren op de deur gebonkt
Opgerezen uit kweekvijvers des lands
De laatste dag zonder aftellen maar aantrekken
van de jas die wij nu mogen dragen

Deze zijn voor ons!

Als verenigde praesides zullen wij de hamer hanteren
Vorstelijk zullen wij de scepter zwaaien
De estafettestok gretig aangepakt voor de volgende sprint

Daar staan we dan!

Gebalde vuisten als uiting van ambitie
Grenzeloze energie, onbevangen realistisch
Dromen en ideeën in overvloed

Deze zijn van ons!

Wij zullen de bruggen bouwen, ruïnes breken
Wreken en houden, zwijgen en spreken
De overgebleven ellende met trots verweken

Daar gaan we dan!

Pak je kans en maak die daad
Nu ons decennium openslaat
En als je bang bent voor wat komen gaat
Weet dat men er nooit alleen voor staat

Eensgezind voltrekken wij ons plan
Voor jong en oud, vrouw en man
Schreeuw het uit, geniet ervan
Het is zover: daar zijn we dan!

Februari 2020

Sammy

Het zit gelukkig vaker mee dan tegen
Maar soms prevaleert het lege gevoel
Dan zwerf ik rond, ongeplande wegen
Hoopvol moedeloos, bestemming noch doel

Een vrouw roept en appelleert haar hond
Een fietsbel snoert de stilte de mond
Een merel trekt een worm uit de grond
Een kind ontdekt wat voor hem nog niet bestond

De wereld draait door, ik slenter verder
Het gemaal blijft de ziel snijden
Blaren doen mij bankjes zien verschijnen
Maar ik loop door om gelijken te mijden

Gebogen volg ik de weg van de donkere wolken
De Oostersluis kruist mijn pas
Een scheepstoeter kruist mijn gedachten
Vind mijn bankje, in het gras

Het binnenvaartschip meert voor mij af
Rustig wachtend op kunstmatig getij
Met nieuwe energie zweeft het op de vloed
De toekomst in, het gemaal voorbij

Het gestegen peil laat zich omarmen
Om vervolgens weer de eb te tomen
Het verdwijnen doet mij verwarmen
Zie mijn pijn door de sluisdeuren stromen

Met nieuwe energie zweef ik op de vloed
Terwijl ik mijn verleden verzucht
Niet meer gebogen, heb de toekomst begroet
Ik kijk omhoog, want daar is de blauwe lucht

Maart 2020

Refter

Ik ben de plek waar je liever niet bent
Ook al bezoek je me consequent
Ik ben de plek waar je groet
Ontmoet
Tegood doet
Aan de pastasalade
Gisteravond nog warm op je bord

Ik zie je daar wel zitten
Loeren
Je contouren verroeren
Om te ouwehoeren
Met die huisgenoot
Op de derde

En als je komt onthaal ik je met de geur
Van gemalen bonen die
De machine kronen
'Ver-treden' de oude automaat die
Verdrukt in de hoek staat
Peraat in leeg ornaat
Koffiesurrogaat

Ik omarm je met sobere stoelen
Tafels daaromheen
Ben je niet met iedereen
Te groot voor jou alleen
Dus zij die je niet kent
Aanwezigheid latent
Contact absent
In decorerend achtergrondruis

Ik hou je vast, zolang je kan
Ik weet je kort te behagen
Wanneer je loopt te klagen
In deze dagen
Van verplichting

Ik zwaai je uit
Als je vol goede moed
De serene rust omdoet
Weer nieuwe kennis ontmoet
Je moet immers
Volgende week al

Ik ben de plek waar je liever niet bent
En ik weet dat ooit een dag
Jij me niet meer kent
Niet meer student
Bul als fundament
Zonder sentiment
Naar mij

Ik ben de plek waar je liever niet bent
En ik weet dat ooit een dag
Jij me niet meer kent
Ik heb gedwee
Er vrede mee
Studiepauze
Nou eenmaal het idee
Van de koffiekamer
In de UB

April 2020

College 406

Met de ochtendshow uit de speakers
Omringd door uitgetrapte sneakers
Draai ik mij nog eens om

De dag al verloren
Nu straten behoren
Aan gesmoorde stemmen in
Paradox van ochtendzon

Kabbelend mijn gedachten
Terwijl ik zit te wachten
Op verzetsstrijders in witte jas

Die deze tijden ondermijnen
Strijden tegen lijden
Voor het gewoon
Dat wat ooit was

Mijn laptop de buitenlucht
De colleges en de toevlucht
Uit harde realiteit

Buiten wordt vermeden
Voor hen die in verleden
Hard hebben gestreden
Voor mijn vrijheid

De door de zon bekroonde toren
Kan mijn dag nu niet bekoren
En ik smacht naar het wonder

Dat ik verlost ben van de hechtenis
Geluk wind door mijn haren is
Want nu niets meer vanzelfsprekend is
Is alles weer bijzonder

Mei 2020

Sakura 桜

Ik fiets er vaak doorheen
Door de laan van Kapteyn
Enkel deel van de route
Om nooit bestemming te zijn

Op de groenstrook kale boompjes
En hier en daar een heg
Voor een huizenblokje
Nietszeggend langs de weg

Met mij zijn er velen
Op die weg van heen of terug
Aan de linkerhand de groenstrook
Naar Korreweg of brug

Nu hoor ik je denken
Waarom dit gedicht?
Over een straat als andere
Met alledaags gezicht?

Dan zal ik je vertellen
Over de oude kluizenaar
Zij draagt de naam Sakura
En leeft al honderd jaar

Ze heeft rimpelige ogen
Met een wenkbrauw tussenin
Lange grijze haren
En een wratje op haar kin

In die laan van Kapteyn
Woont zij als heuse heremiet
Verborgen voor passanten
Niemand die haar ziet

Want al die honderd jaren
Zit zij met goed humeur
In een hut onder de groenstrook
De putdeksel haar deur

Maar al vindt de kluizenaar
Het fijn onder het groen
Zij verveelt zich soms te pletter
Er is haast niks te doen

Dus op een dag beklom zij de ladder
Schoof haar deur opzij
Stak haar hoofd naar buiten
Peinsde: wat te doen voor mij?

Zo zag zij de kale boompjes
Verspreid over het groen
Ze dacht: dit kan toch fraaier?
En wist meteen wat ze moest doen

Sindsdien spaart ze alle stoffen
Lichtroze van kleur
Ze neemt ze naar beneden
Sluit voor lange tijd haar deur

Sakura weeft en spint
Overdag en in de nacht
Gedurende het hele jaar
Tot de taak is volbracht

Pas na de wintermaanden
Kan er niks meer bij
Wordt het tijd om te versieren
In de eerste week van mei

Ze neemt de praal naar boven
En is vol op stoom
Tooit in één nacht
Elke kale boom

Zo wordt de laan van Kapteyn
De mooiste van het land
Bestemming nu voor velen
Met camera in de hand

Ook ik fiets er graag heen
Naar die laan van Kapteyn
Geen deel meer van de route
Door nu bestemming te zijn

Na een week gevulde bomen
Vindt de kluizenaar het klaar
Trekt zij haar stoffen terug
Ter gebruik voor volgend jaar

Terwijl de stad nog nageniet
Van haar prachtige karwei
Werkt Sakura al beneden
Aan de volgende kerst in mei

Dan is alles weer het oude
Daar in die laan van Kapteyn
Weer enkel deel van de route
Om geen bestemming meer te zijn

Op de groenstrook kale boompjes
De lente geheel voorbij
Opnieuw een straat als andere
Die wacht op volgend jaar mei

Juni 2020

Terras

Ik miste je

Ik miste je bulderend geluid

Hoe wij verstrengeld

In zonovergoten dagen

Studenten behaagden

En stadgers

Alle neuzen dezelfde kant op

Onder 2 glazen

Van Polaroid

Jij maakt me koeler

Dan wanneer ik thuis

Hoe wij verstrengeld

Hen bij elkaar brachten

Na lang wachten

Tot donkere wolken voorbij

De zomer vanzelfsprekend

In ons samenzijn

Onze huwelijkse voorwaarden

Hielden geen stand

Hoe wij verstrengeld

Uit elkaar werden gerukt

En waren gebukt

Onder opgelegde maatregelen

Mijn goud geblakerd

In dichte tap

Maar nu zijn we weer

Genieten we samen van

Hoe wij verstrengeld

In zonovergoten dagen

Studenten behagen

En stadgers

Ik op jouw tafel

Verkoelender dan ooit

Juli 2020

Kleur

Paarse gezichten
Groene handen
Roze broek
Blauwe tanden

Met felle kleuren
Tekent een kind
Alles uit de regenboog
En er tussenin

Kleur brengt leven
Uiting fantasie
In statisch beeld
Geschetste melodie

Echter de kinderen
Wassen tot senioren
Tekening verleden
Kleuren verloren

Want in de dagelijkse krant
En het huidige debat
Is de toon fel wit
En alle kleuren zwart

Maar je hoeft voor zwart
Slechts minder te mengen
En voor maagdelijk wit
Kan 'n spatje al volbrengen

Dus tegenover elkander
Steeds in strijd verhit
Vergeet dan niet de kleuren
In tijd van zwart en wit